

Franka Tibor: A tiszás tömegembar diszkrét bája

2026 február 08. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Nem kell ahhoz tündökl? talentum, hogy felismerjük az elvakult ítélkez?k „alaptörvényét”.

Azt és azokét, akik saját gyengéiket, elkövetett b?neiket azzal szentesítik, hogy mások, náluknál talpraesettebbek

botlásait róják fel. Kicsinyes, gyáva viselkedésük azonban kevés és súlytalan a kiegyensúlyozott emberek megtévesztésére, ami helyett inkább saját b?nös állapotukat kellene megtagadniuk. Azt nem! Inkább jogot formálnak, istentelenül az ítélezésre. Az ilyenek már a b?n el?szobájában vannak.

Anarchia volna ez? Ne féljünk a szótól, ha egyszer ezek a folyami iszaptól sötét lelk?ek nem áttálnak egy fiatalember – aki önnön döntésével dobta el életét – hullája fölött sátáni örömtáncot járni.

Se bánat, se megértés nincs bennük, bomlásnak indult elméjüket egyedül az ítélez?k „alaptörvénye” igazgatja, amit templom, kórház, javítóintézet, falusi és városi iskolák, hivatalok el?tt pöfög? kisteherautó platójáról, egy beteges m?dühönc vert kisebb-nagyobb gyülekezeteik fejébe. Üres színjáték, kicsinyes emberi komédia, a végítélet kezdete, blaszfémiaja.

Ilyenné lett (vált), tisztelet a kivételnek, a tiszás tömegemember. Tiszás tömegemember az, aki úgy viselkedik, ahogyan ezt a többiek, a szektatagok elvárják t?le. Megbomlott benne a bel? szabadság, a felel?sségtudat és az alázat hármassága.

Fasisztának, nácinak, propagandistának neveznek halott újságírókat úgy, hogy némelyik kegyeletsért? balliberális tiszás még azt is odaírja ocsmány kommentje alá: „*Fingom sincs, ki volt ez a csávó, ?szintén. De aki SS-egyenruhát ölt és a fasiszta diktatúra propagandacsatornájáról terjeszti a gy?löletet, az ne számítson másra.*” (A Btk. 228. paragrafusa kimondja: Aki halottat vagy emlékét meggyalázza, b?ncselekményt követ el, meghatározott büntetéssel büntetendő?.)

Azt sem tudja, ki halt meg, mégis ujjong, mert deklaráltan nem volt tiszás és mert a többiek, akik ugyanígy tesznek, ezt várják el t?le. A tiszás tömegemember retteg attól, hogy felfeslik romlott lelke és rosszat gondolnak róla. Saját b?nét azzal szentesíti, hogy másra, szektán kívülre igyekszik rákenni.

Ezeknek nincs hasonló korú apjuk, testvérük, rokonuk, barátjuk, vagy ha mégis, akkor azokért sem lenne kár, ha nem fújnak velük egy követ? A tiszás lelkekbe a sátán jár kaszálni? A szeretetszág alapkövének súlya lehúzta ?ket a pokol fenekére? És ezt a romlottságot, gy?löletet és anarchiát még ki is fogják plakátolni házaik falára, ablakaik üvegére, hiszen most erre gy?jtenek, buzdítyják egymást. A zsvány úgy keresi a balhét, hogy megjelöli magát, felveszi az áldozati szerepet és alig várja, hogy visszaszóljanak neki, hogy visszamutogasson: te vagy a b?nös, nem ?.

És igen, fogyóban a türelmünk! Akadnak olyan kommentel?k, nem kevesen, akik odáig jutottak, ha meglátnak egy tiszást, azt leköpi, mert annyira undorodnak t?lük. Nem kellene! Mert a nyállal lemosnánk róluk b?neiket. De az sem járja, hogy a hátunkon fát vágjanak. Van az a pillanat, amikor a keresztény ember már nem kenyérrel dob vissza. Kerüljétek azt a pillanatot!

A veszély, a baj mindig és mindenütt jelen van. Nem ismeri a lehetetlen id?pontot. Ott van a zajos piacokon, a zsúfolt tereken, a vasárnapi istentiszteleten, a villamosokon, az emberszagtól nehéz gy?léseken, az uszító m?dühöncök performanszain. És ott van a legsz?kebb, sötét folyosókon, ahol küldött idegenek szövik terveiket, és igen, ott van a hajnali gyors indulásánál, vagy a kés? éjjel befutó vonatok érkezésekor.

A teljes cikket a [Demokrata oldalán](http://www.demokrata.hu) olvashatják el!

Frana Tibor

www.demokrata.hu

Ajánló